

sendelsen. Begjæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkjendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Bogn, medmindre Saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last.

§ 55.

Med Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paase, at han er forhønet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er befængt med Utoi, Snat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksettes.

§ 56.

Modsætter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Iværksettelse.

§ 57.

Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgjenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 54, andet Stykke, 58 og 59 angivne Undtagelser at afholde halvt af den afsendende Kommune, halvt af Forsørgelseskommunen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Følge af, at den Trængende under Rejsen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grændser. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne for Landets Vedkommende af Reparitionsfonden for den Amtsrådskreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagældende Kjøbstads Ræmmerkasse, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Reparitionsfond.

§ 58.

Personer, som have været straffede for Betleri eller Vøsgængeri, hjemsendes af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken de eller deres Forsørger have fast Ophold, den Gang Straffen idømtes; havde den Paagældende intet saadant fast Opholdssted eller maa han antages at have opgivet dette i Straffetiden, bliver han af den Politimester, i hvis Jurisdiktion han er straffet, at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden og har anerkjendt sin Forsørgelsespligt, men i modsat Fald at afgive til Fattigvæsenet paa Straffestedet for derefter af dette at foranstaltes hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden, og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Omkostningerne ved Hjemsendelse ifølge denne Paragraf, derunder indbefattet Udgifterne til den Trængendes Beklædning og til hans Forpleining udenfor Arresten, indtil Hjemsendelsen kan iværksettes, blive at bære af den Kommune, til hvem Hjemsendelsen sker.

Personer, som ere straffede for andre Forbrydelser, uden i Forbindelse hermed at have været straffede for Betleri eller Vøsgængeri, afleveres, dersom de efter udstaaet Straf findes at være uden Subsistensmidler og ikke kunne godtgjøre, at de kunne erhverve deres Udkomme paa noget andet Sted, til Straffestedets Fattigbestyrelse for at hjemsendes til det Sted, hvor de havde fast Ophold før Afstraffelsen. Har den Straffede ikke haft fast Ophold nogetsteds umiddelbart før Afstraffelsen, eller maa han antages at have opgivet saadant Ophold, hjemsendes han til sin Forsørgelseskommune. Udgifterne ved Hjemsendelsen udredes af Straffeanstaltens Kasse eller som Delinkventomkostninger, hvor Straffen